

Uradni list

Evropske unije

C 191

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 65

10. maj 2022

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2022/C 191/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2022/C 191/02	Zadeva C-545/19: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – AllianzGI-Fonds AEVN/Autoridade Tributária e Aduaneira (Predhodno odločanje – Člen 63 PDEU – Prosti pretok kapitala – Obdavčitev dividend, izplačanih kolektivnim naložbenim podjetjem (KNP) – Rezidenčni in nerezidenčni KNP – Različno obravnavanje – Pri viru odtegnjeni davek, ki se nanaša le na dividende, izplačane nerezidenčnim KNP – Primerljivost položajev – Presoja – Upoštevanje davčne ureditve imetnikov enot premoženja v KNP in obdavčitev rezidenčnih podjetij z drugimi davki – Neobstoje)	2
2022/C 191/03	Zadeva C-232/20: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – NP/Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin (Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 2008/104/ES – Delo prek agencij za zagotavljanje začasnega dela – Člen 1(1) – „Začasna“ napotitev – Pojem – Zasedanje stalnega delovnega mesta – Člen 5(5) – Zaporedne napotitve – Člen 10 – Kazni – Člen 11 – Odstopanje socialnih partnerjev od maksimalnega trajanja, ki ga je določil nacionalni zakonodajalec)	3

SL

2022/C 191/04	Zadeva C-302/20: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Paris – Francija) – M. A/Autorité des marchés financiers (AMF) (Predhodno odločanje – Enotni trg za finančne storitve – Zloraba trga – Direktivi 2003/6/ES in 2003/124/ES – „Notranja informacija“ – Pojem – Informacija, „ki ima natančno določene lastnosti“ – Informacija o skorajšnji objavi članka, v katerem se bo poročalo o govorici na trgu v zvezi z izdajateljem finančnih instrumentov – Protipravnost razkritja notranje informacije – Izjeme – Uredba (EU) št. 596/2014 – Člen 10 – Razkritje notranje informacije v okviru običajnega opravljanja poklica – Člen 21 – Razkritje notranje informacije za novinarske namene – Svoboda tiska in svoboda izražanja – Razkritje informacije, da bo kmalu objavljen članek, s strani novinarja običajnemu viru)	4
2022/C 191/05	Zadeva C-394/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija) 28. junija 2021 – Bursa Română de Mărfuri SA/Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)	5
2022/C 191/06	Zadeva C-610/21 P: Pritožba, ki jo je 20. septembra 2021 vložila Svenska Metallkompaniet AB zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 5. julija 2021 v zadevi T-191/21, Svenska Metallkompaniet/EUIPO – Otlav (Okovja za okna)	6
2022/C 191/07	Zadeva C-611/21 P: Pritožba, ki jo je 20. septembra 2021 vložil Lajos Bese zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 5. julija 2021 v zadevi T-128/21, Bese/EUIPO – Mixtec (rubyred CRANBERRY)	6
2022/C 191/08	Zadeva C-627/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Alba Iulia (Romunija) 11. oktobra 2021 – S.H./Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov	6
2022/C 191/09	Zadeva C-775/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija) 15. decembra 2021 – Blue Air Aviation SA/UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor	7
2022/C 191/10	Zadeva C-818/21 P: Pritožba, ki jo je 22. decembra 2021 vložil YG zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. oktobra 2021 v zadevi T-599/20, YG/Evropska komisija	8
2022/C 191/11	Zadeva C-826/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija) 22. decembra 2021 – Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)/Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători“ SA	8
2022/C 191/12	Zadeva C-13/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Pitești (Romunija) 5. januarja 2022 – EF, GH, IJ/KL	9
2022/C 191/13	Zadeva C-45/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija) 20. januarja 2022 – HK/Service fédéral des Pensions (SFP)	10
2022/C 191/14	Zadeva C-48/22 P: Pritožba, ki sta jo 20. januarja 2022 vložili Google LLC in Alphabet, Inc. zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 10. novembra 2021 v zadevi T-612/17, Google in Alphabet/Komisija	10
2022/C 191/15	Zadeva C-49/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Korneuburg (Avstrija) 24. januarja 2022 – Austrian Airlines AG/TW	11
2022/C 191/16	Zadeva C-50/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Paris (Francija) 25. januarja 2022 – SOGEFINANCEMENT/RW, UV	12
2022/C 191/17	Zadeva C-84/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irsko) 8. februarja 2022 – Right to Know CLG/An Taoiseach	13

2022/C 191/18	Zadeva C-91/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica in drugi	13
2022/C 191/19	Zadeva C-92/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica in drugi	14
2022/C 191/20	Zadeva C-93/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica in drugi	15
2022/C 191/21	Zadeva C-94/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Gruppo Mauro Saviola Srl/Ministero della Transizione Ecologica, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto	16
2022/C 191/22	Zadeva C-99/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 14. februarja 2022 — Kapniki A. Michailidis A.E./Organismos Pliromon kai Elegchou Koinotikon Enischyseon Prosanatolismou kai Eggyiseon (OPEKEPE), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	17
2022/C 191/23	Zadeva C-118/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 17. februarja 2022 – NG/Direktor na Glavna direksia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia	18
2022/C 191/24	Zadeva C-127/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 22. februarja 2022 – Balgarska telekomunikatsionna kompania EAD/Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia	19
2022/C 191/25	Zadeva C-131/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 25. februarja 2022 – flightright GmbH/Swiss International Air Lines AG	20
2022/C 191/26	Zadeva C-142/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. marca 2022 – Criminal proceedings/OE	20
2022/C 191/27	Zadeva C-149/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. marca 2022 – Merck Sharp & Dohme Corp/Clonmel Healthcare Limited	21
2022/C 191/28	Zadeva C-163/22 P: Pritožba, ki sta jo 3. marca 2022 vložila Gminę Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 21. decembra 2021 v zadevi T-263/15 RENV, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Komisija	22
2022/C 191/29	Zadeva C-167/22: Tožba, vložena 4. marca 2022 – Evropska komisija/Kraljevina Danska	23
2022/C 191/30	Zadeva C-174/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija) 8. marca 2022 – Kazenski postopek zoper EV	24
2022/C 191/31	Zadeva C-175/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija) 8. marca 2022 – Kazenski postopek zoper BK	24
2022/C 191/32	Zadeva C-176/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija) 8. marca 2022 – Kazenski postopek zoper BK in ZhP	25
2022/C 191/33	Zadeva C-214/22: Tožba, vložena 22. marca 2022 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg	25

Splošno sodišče

2022/C 191/34	Zadeva T-688/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2022 – VeriGraft/Eisma (Arbitražna klavzula – Sporazum o dodelitvi nepovratnih sredstev, sklenjen v okviru okvirnega programa za raziskave in inovacije „Obzorje 2020“ – Odstop od sporazuma – Kršitev poklicnih pravil – Status upravičenca do nepovratnih sredstev ali osebe, ki deluje v imenu upravičenca ali za njegov račun) . .	26
2022/C 191/35	Zadeva T-615/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2022 – Mood Media Netherlands/EUIPO – Tailoradio (MOOD MEDIA) (Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Besedna znamka Evropske unije MOOD MEDIA – Resna in dejanska uporaba znamke – Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Člen 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 18(1)(a) Uredbe 2017/1001) – Dokaz o resni in dejanski uporabi)	26
2022/C 191/36	Zadeva T-140/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2022 – Apologistics/EUIPO – Kerckhoff (apo-discounter.de) (Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije apo-discounter.de – Delna razveljavitev – Resna in dejanska uporaba znamke – Člen 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 – Dokaz resne in dejanske uporabe)	27
2022/C 191/37	Zadeva T-99/22: Tožba, vložena 18. februarja 2022 – Sberbank Europe/ECB	28
2022/C 191/38	Zadeva T-103/22: Tožba, vložena 22. februarja 2022 – ON/Komisija	29
2022/C 191/39	Zadeva T-108/22: Tožba, vložena 1. marca 2022 – Sopra Steria Benelux in Unisys Belgium/Komisija	30
2022/C 191/40	Zadeva T-112/22: Tožba, vložena 2. marca 2022 – Svenska Bankföreningen in Länsförsäkringar Bank/Komisija	31
2022/C 191/41	Zadeva T-118/22: Tožba, vložena 7. marca 2022 – OM/Komisija	32
2022/C 191/42	Zadeva T-131/22: Tožba, vložena 10. marca 2022 – Société des produits Nestlé/EUIPO – Impossible Foods (IMPOSSIBLE BURGER)	33
2022/C 191/43	Zadeva T-132/22: Tožba, vložena 10. marca 2022 – Société des produits Nestlé/EUIPO – Impossible Foods (IMPOSSIBLE SAUSAGE)	33
2022/C 191/44	Zadeva T-134/22: Tožba, vložena 9. marca 2022 – OO/EIB	34
2022/C 191/45	Zadeva T-141/22: Tožba, vložena 10. marca 2022 – Sport1/EUIPO – SFR (SFR SPORT1)	35
2022/C 191/46	Zadeva T-143/22: Tožba, vložena 11. marca 2022 – OP/Parlament	36

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2022/C 191/01)

Zadnja objava

UL C 171, 25.4.2022

Prejšnje objave

UL C 165, 19.4.2022

UL C 158, 11.4.2022

UL C 148, 4.4.2022

UL C 138, 28.3.2022

UL C 128, 21.3.2022

UL C 119, 14.3.2022

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – AllianzGI-Fonds AEVN/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-545/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 63 PDEU – Prosti pretok kapitala – Obdavčitev dividend, izplačanih kolektivnim naložbenim podjetjem (KNP) – Rezidenčni in nerezidenčni KNP – Različno obravnavanje – Pri viru odtegnjeni davek, ki se nanaša le na dividende, izplačane nerezidenčnim KNP – Primerljivost položajev – Presoja – Upoštevanje davčne ureditve imetnikov enot premoženja v KNP in obdavčitev rezidenčnih podjetij z drugimi davki – Neobstoje)

(2022/C 191/02)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AllianzGI-Fonds AEVN

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, na podlagi katere so dividende, ki jih družbe rezidentke izplačajo kolektivnemu naložbenemu podjetju (KNP) nerezidentu, predmet davčnega odtegljaja pri viru, medtem ko so dividende, izplačane KNP rezidentu, oproščene takega odtegljaja.

⁽¹⁾ UL C 399, 25.11.2019.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – NP/Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin**

(Zadeva C-232/20) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 2008/104/ES – Delo prek agencij za zagotavljanje
začasnega dela – Člen 1(1) – „Začasna“ napotitev – Pojem – Zasedanje stalnega delovnega mesta –
Člen 5(5) – Zaporedne napotitve – Člen 10 – Kazni – Člen 11 – Odstopanje socialnih partnerjev od
maksimalnega trajanja, ki ga je določil nacionalni zakonodajalec)**

(2022/C 191/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: NP

Tožena stranka: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin

Izrek

1. Člen 1(1) Direktive 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela je treba razlagati tako, da izraz „začasno“ iz te določbe ne nasprotuje napotitvi delavca, ki ima pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje z agencijo za zagotavljanje začasnega dela, v podjetje uporabnika za zapolnitev stalnega delovnega mesta, ki ni zasedeno na podlagi nadomeščanja.
2. Člen 1(1) in člen 5(5) Direktive 2008/104 je treba razlagati tako, da zaporedne napotitve delavca, zaposlenega pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, na isto delovno mesto v podjetje uporabnika v skupnem trajanju 55 mesecev pomenijo zlorabo, če zaporedne napotitve istega delavca, zaposlenega pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, v isto podjetje uporabnika pripeljejo do trajanja dela v tem podjetju, ki je daljše od tistega, ki ga je glede na vse upoštevne okoliščine, ki zajemajo zlasti posebnosti sektorja, in glede na nacionalni pravni okvir mogoče razumno šteti za „začasno“, ne da bi bilo to, da zadevno podjetje uporabnik uporablja veriženje zaporednih pogodb o zaposlitvi pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, kakor koli objektivno pojasnjeno, kar pa mora ugotoviti predložitevno sodišče.
3. Direktivo 2008/104 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa maksimalno trajanje napotitve istega delavca, zaposlenega pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, v isto podjetje uporabnika, če bi se pri tej ureditvi za izračun tega trajanja s prehodno določbo izključevalo upoštevanje obdobja pred začetkom veljavnosti take ureditve, s čimer bi bila nacionalnemu sodišču odvzeta možnost, da bi za ugotovitev, ali je napotitev delavca, zaposlenega pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, „začasna“ v smislu te direktive, upoštevalo dejansko trajanje te napotitve, kar mora ugotoviti navedeno sodišče. Nacionalno sodišče, ki odloča v sporu, ki poteka izključno med posamezniki, zgolj na podlagi prava Unije ni zavezano, da ne uporabi take prehodne določbe, ki je v nasprotju s pravom Unije.
4. Člen 10(1) Direktive 2008/104 je treba razlagati tako, da delavec, zaposlen pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela – ob neobstoju določbe nacionalnega prava, katere namen je sankcioniranje tega, da agencije za zagotavljanje začasnega dela ali podjetja uporabniki ne spoštujejo te direktive – na podlagi prava Unije ne more pridobiti subjektivne pravice do nastanka delovnega razmerja s podjetjem uporabnikom.

5. Direktivo 2008/104 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki socialnim partnerjem omogoča, da na ravni panoge podjetij uporabnikov odstopijo od maksimalnega trajanja napotitve delavca, zaposlenega pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, določenega s tako ureditvijo.

(¹) UL C 279, 24.8.2020.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Paris – Francija) – M. A/Autorité des marchés financiers (AMF)

(Zadeva C-302/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Enotni trg za finančne storitve – Zloraba trga – Direktivi 2003/6/ES in 2003/124/ES – „Notranja informacija“ – Pojem – Informacija, „ki ima natančno določene lastnosti“ – Informacija o skorajšnji objavi članka, v katerem se bo poročalo o govorici na trgu v zvezi z izdajateljem finančnih instrumentov – Protipravnost razkritja notranje informacije – Izjeme – Uredba (EU) št. 596/2014 – Člen 10 – Razkritje notranje informacije v okviru običajnega opravljanja poklica – Člen 21 – Razkritje notranje informacije za novinarske namene – Svoboda tiska in svoboda izražanja – Razkritje informacije, da bo kmalu objavljen članek, s strani novinarja običajnemu viru)

(2022/C 191/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Paris

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: M. A

Tožena stranka: Autorité des marchés financiers (AMF)

Izrek

- Člen 1, točka 1, Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) je treba razlagati tako, da za opredelitev notranje informacije o skorajšnji objavi članka, v katerem se bo poročalo o govorici na trgu v zvezi z izdajateljem finančnih instrumentov, lahko pomeni informacijo, ki „ima natančno določene lastnosti“ v smislu te določbe oziroma ki je „natančna“ v smislu člena 1(1) Direktive Komisije 2003/124/ES z dne 22. decembra 2003 o izvajanju Direktive 2003/6 v zvezi z opredelitvijo in razkritjem notranjih informacij javnosti ter opredelitvijo tržne manipulacije, ter da je to, da je v tem članku nato navedena cena, po kateri naj bi bili kupljeni vrednostni papirji tega izdajatelja v okviru eventualne javne ponudbe za nakup, in to, kdo sta novinar, ki se je podpisal pod navedeni članek, in medijska hiša, ki je zagotovila objavo tega članka, upoštevno za presojo navedene natančnosti, če so bili ti elementi sporočeni pred to objavo. Dejanski vpliv te objave na ceno vrednostnih papirjev, na katere se ta objava nanaša, sicer lahko pomeni naknadni dokaz o natančnosti navedene informacije, vendar ta vpliv sam po sebi – in ne da bi bili preučeni drugi elementi, ki so bili znani ali razkriti pred navedeno objavo – ne more zadostovati za ugotovitev take natančnosti.
- Člen 21 Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6 ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES je treba razlagati tako, da to, da novinar enemu od svojih običajnih virov informacij razkrije informacijo o skorajšnji objavi svojega članka, v katerem se bo poročalo o govorici na trgu, pomeni razkritje „za novinarske namene“ v smislu tega člena, če je to razkritje potrebno za opravljanje novinarske dejavnosti, ki vključuje pripravljeno raziskovalno delo za objavo.

3. Člena 10 in 21 Uredbe št. 596/2014 je treba razlagati tako, da je razkritje notranje informacije s strani novinarja zakonito, če se za to razkritje šteje, da je potrebno za opravljanje njegovega poklica in da se pri njem spoštuje načelo sorazmernosti.

⁽¹⁾ UL C 313, 21.9.2020.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija)
28. junija 2021 – Bursa Română de Mărfuri SA/Autoritatea națională de reglementare în domeniul
energiei (ANRE)**

(Zadeva C-394/21)

(2022/C 191/05)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke

Pritožnica: Bursa Română de Mărfuri SA

Nasprotna stranka: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Intervenientka: Federația Europeană a Comercianților de Energie

Vprašanja za predhodno odločanjei

- 1) Ali Uredba (EU) št. 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o notranjem trgu električne energije ⁽¹⁾, zlasti člen 1(b) in člen 3, ob upoštevanju določb Direktive (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in o spremembi Direktive 2012/27/EU ⁽²⁾, od začetka njene veljavnosti prepoveduje, da država članica še naprej podeli samo eno dovoljenje za organizacijo in upravljanje centraliziranih trgov z energijo? Ali ima romunska država od 1. januarja 2020 obveznost, da odpravi obstoječi monopol v zvezi z upravljanjem trga električne energije?
- 2) Ali osebno področje uporabe načel svobodne konkurence iz Uredbe (EU) št. 2019/943, zlasti člena 1(b) in (c) ter člena 3, zajema operaterja trga električne energije kot blagovno borzo? Ali na ta odgovor vpliva dejstvo, da člen 2, točka 40, Uredbe (EU) št. 2019/943 za opredelitev trga električne energije napotuje na opredelitev trgov električne energije iz člena 2, točka 9, Direktive 2019/944?
- 3) Ali to, da država članica izda samo eno dovoljenje za upravljanje trga električne energije, pomeni omejevanje konkurence v smislu členov 101 in 102 PDEU v povezavi s členom 4(3) PEU in členom 106(1) PDEU?

⁽¹⁾ UL 2019 L 158, str. 54.

⁽²⁾ UL 2019 L 158, str. 125.

Pritožba, ki jo je 20. septembra 2021 vložila Svenska Metallkompaniet AB zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 5. julija 2021 v zadevi T-191/21, Svenska Metallkompaniet/EUIPO – Otlav (Okovja za okna)

(Zadeva C-610/21 P)

(2022/C 191/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Svenska Metallkompaniet AB

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podpredsednik Sodišča je s sklepom z dne 11. februarja 2022 odločil, da se pritožba zavrže kot nedopustna in da družba Svenska Metallkompaniet AB nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je 20. septembra 2021 vložil Lajos Bese zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 5. julija 2021 v zadevi T-128/21, Bese/EUIPO – Mixtec (rubyred CRANBERRY)

(Zadeva C-611/21 P)

(2022/C 191/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Lajos Bese

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podpredsednik Sodišča je s sklepom z dne 11. februarja 2022 odločil, da se pritožba zavrže kot nedopustna in da Lajos Bese nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Alba Iulia (Romunija) 11. oktobra 2021 – S.H./Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(Zadeva C-627/21)

(2022/C 191/08)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke

Pritožnica: S.H.

Nasprotni stranki: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je načelo davčne nevtralnosti na področju DDV [ter uvodno izjavo 30] in člene 16, 184, 186, 187, 188 in 192 Direktive 112/2006/ES ⁽¹⁾ mogoče razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalnim predpisom o popravku odbitnega davka na investicijsko blago [zlasti členu 305(4)(a) Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (zakon št. 227/2015 o davčnem zakoniku), točki 79(14)(b) Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (pravilnik za izvajanje zakona št. 227/2015 o davčnem zakoniku), ki je bil potrjen s H.G. nr. 1/2016 (uredba vlade št. 1/2016) in se je začel uporabljati z določbami člena 305(4)(a) davčnega zakonika v povezavi s členom 316(11)(e) zakona št. 227/2015 o davčnem zakoniku] in praksi davčnega organa, ki vpliva na začetno odbitnost DDV, plačanega za nakupe investicijskega blaga, prek obveznosti davčnega zavezanca, da izvede prilagoditev odbitnega DDV navzdol, ker ga je davčni organ po uradni dolžnosti izbrisal iz registra zavezancev za DDV za določeno obdobje, ker ni opravljal gospodarske dejavnosti, za čas, ko investicijsko blago ni bilo predmet opravljanja storitev ali dobave blaga v obdobju od izbrisa iz registra zavezancev za DDV po uradni dolžnosti do ponovne registracije za namene DDV?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 220, L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija)
15. decembra 2021 – Blue Air Aviation SA/UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor
a Compozitorilor

(Zadeva C-775/21)

(2022/C 191/09)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel București

Stranki

Pritožnik in tožena stranka v postopku na prvi stopnji: Blue Air Aviation SA

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku in tožeča stranka v postopku na prvi stopnji: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽¹⁾ razlagati tako, da oddajanje glasbenega dela ali odlomka glasbenega dela v komercialnem letalu, v katerem se nahajajo potniki ob vzletu, pristanku ali kadar koli med letom, po splošnem sistemu za obveščanje potnikov, pomeni priobčitev javnosti v smislu tega člena, zlasti (čeprav ne izključno) glede na merilo, ki se nanaša na pridobitni cilj priobčitve?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali je obstoj sistema za obveščanje potnikov na krovu letala, ki se zahteva z zakonodajo o varnosti zračnega prometa, zadostna podlaga za izpeljavo izpodbojne domneve o priobčitvi glasbenih del javnosti na krovu tega letala?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

3. Ali je obstoj sistema za obveščanje potnikov, ki se zahteva z zakonodajo o varnosti zračnega prometa, in programske opreme, ki omogoča oddajanje fonogramov, ki vsebujejo zaščitena glasbena dela, prek tega sistema, zadostna podlaga za izpeljavo izpodbojne domneve o priobčitvi glasbenih del javnosti na krovu tega letala?

⁽¹⁾ UL 2001, L 167, str. 10.

Pritožba, ki jo je 22. decembra 2021 vložil YG zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. oktobra 2021 v zadevi T-599/20, YG/Evropska komisija

(Zadeva C-818/21 P)

(2022/C 191/10)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: YG (zastopnika: A. Champetier, avocate, S. Rodrigues, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo, ugotovi dopustnost in utemeljenost pritožnikove tožbe v zadevi T-599/20 in zato
 - za nično razglasi odločbo, izpodbijano na prvi stopnji;
- ali, če to ni mogoče,
- zadevo vrne v obravnavo Splošnemu sodišču in, v vsakem primeru,
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 20. oktobra 2021, s katero je bila zavrnjena tožba pritožnika v zadevi T-599/20, YG/Evropska komisija.

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnik navaja te pritožbene razloge:

- Izkrivljanje dokazov;
- Napačno razumevanje tožbenih razlogov – Napake pri razlogovanju – Kršitev pravice do obrambe;
- Napačna uporaba prava.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija) 22. decembra 2021 – Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)/Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători“ SA

(Zadeva C-826/21)

(2022/C 191/11)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel București

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji in pritožnica: Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)

Tožena stranka na prvi stopnji in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători (SNTFC) „CFR Călători” SA

Vprašnji za predhodno odločanje

- 1) Ali železniški prevoznik, ki uporablja železniške vagone, v katerih so nameščeni sistemi ozvočenja, namenjeni obveščanju potnikov, s tem izvaja priobčitev javnosti v smislu člena 3 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽¹⁾?
- 2) Ali člen 3 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi nasprotuje nacionalni ureditvi, ki uvaja izpodbojno domnevo priobčitve javnosti na podlagi obstoja naprav za zvočno komunikacijo, če so ti sistemi predpisani z drugimi pravnimi določbami, ki urejajo dejavnost prevoznika?

⁽¹⁾ UL 2001 L 167, str. 10.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Pitești (Romunija) 5. januarja 2022 – EF, GH, IJ/KL

(Zadeva C-13/22)

(2022/C 191/12)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Pitești.

Stranke

Tožeče stranke: EF, GH, IJ

Tožena stranka: KL

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali načelo neodvisnosti sodstva iz člena 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 2 PEU in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 148(2) romunske ustave, kakor ga je razlagalo Curtea Constituțională (ustavno sodišče, Romunija) v odločbi št. 390/2021, v skladu s katerim nacionalna sodišča niso pristojna za presojo skladnosti nacionalne določbe, ki je bila z odločbo Curtea Constituțională (ustavno sodišče) razglášena za ustavno, z določbami prava Evropske unije?
2. Ali načelo neodvisnosti sodstva iz člena 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 2 PEU in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 99(§) romunskega zakona št. 303/2004 o statusu sodnikov in tožilcev, ki omogoča uvedbo disciplinskega postopka in izrek disciplinskih sankcij sodniku zaradi neupoštevanja sodbe Curtea Constituțională (ustavno sodišče), če je ta sodnik pozvan, naj prizna primarno uporabo prava Evropske unije pred razlogovanjem iz odločbe Curtea Constituțională (ustavno sodišče), pri čemer gre za nacionalno določbo, ki temu sodniku odreja možnost uporabe sodbe Sodišča Evropske unije, za katero meni, da ima prednost?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail francophone de Bruxelles
(Belgija) 20. januarja 2022 – HK/Service fédéral des Pensions (SFP)**

(Zadeva C-45/22)

(2022/C 191/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: HK

Tožena stranka: Service fédéral des Pensions (SFP)

Vprašnji za predhodno odločanje

- Ali je treba pravilo iz člena 55(1)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾, v skladu s katerim pristojni nosilci zneske upoštevane dajatve ali dajatev ali drugih dohodkov delijo s številom dajatev, za katere veljajo navedena pravila, razlagati tako, da nalaga, da se dohodki kot taki, ki se upoštevajo pri uporabi pravila za preprečevanje prekrivanja, delijo s številom pokojnin po umrlem zavarovancu, na katere vplivajo pravila za preprečevanje prekrivanja?
- Ali je, nasprotno, treba pravilo iz člena 55(1)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004, v skladu s katerim pristojni nosilci zneske upoštevane dajatve ali dajatev ali drugih dohodkov delijo s številom dajatev, za katere veljajo navedena pravila, razlagati tako, da nalaga, da se s številom pokojnin po umrlem zavarovancu, na katere vplivajo pravila za preprečevanje prekrivanja, ne delijo dohodki kot taki, ki se upoštevajo pri uporabi pravila za preprečevanje prekrivanja, temveč samo del dohodkov, ki presega zgornjo mejo prekrivanja, kot je na primer določeno z zadevno nacionalno ureditvijo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL 2004, L 166, str. 1).

**Pritožba, ki sta jo 20. januarja 2022 vložili Google LLC in Alphabet, Inc. zoper sodbo Splošnega
sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 10. novembra 2021 v zadevi T-612/17, Google in
Alphabet/Komisija**

(Zadeva C-48/22 P)

(2022/C 191/14)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Google LLC, Alphabet, Inc. (zastopniki: T. Graf, Rechtsanwalt, R. Snelders, advocaat, C. Thomas, avocat, A. Bray, avocate, M. Pickford QC, ter D. Gregory in H. Mostyn, Barristers)

Druge stranke v postopku: Computer & Communications Industry Association, Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Nadzorni organ EFTA, Evropska potrošniška organizacija (BEUC), Infederation Ltd, Kelkoo, Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV, Visual Meta GmbH, BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, nekdanji Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV, Twenga

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;

- Sklep ⁽¹⁾ razglasi za ničen ali, podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- Komisiji naloži, naj nosi stroške pritožnic v zvezi s tem postopkom in postopkom pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici v utemeljitev pritožbe navajata štiri razloge.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno potrdilo Sklep, čeprav Sklep ne izpolnjuje pravnega merila za obveznost zagotavljanja dostopa do storitev primerjave proizvodov.

- Splošno sodišče je nedopustno odstopilo od Sklepa, ker je ugotovilo, da so bili pogoji za obveznost dobave izpolnjeni.
- Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da se pogoji za obveznost dobave ne uporabljajo.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno potrdilo Sklep, čeprav v Sklepu ni opredeljeno ravnanje, ki naj bi odstopalo od konkurence na podlagi učinkovitosti.

- Splošno sodišče je napačno razsodilo, da se lahko na podlagi okoliščin, upoštevanih za verjetne učinke ravnanja družbe Google, ugotovi, ali je družba Google konkurirala na podlagi učinkovitosti.
- Splošno sodišče je nedopustno preoblikovalo Sklep, ker je navedlo dodatne razloge, iz katerih naj bi ravnanje družbe Google odstopilo od konkurence na podlagi učinkovitosti.
- Dodatni razlogi Splošnega sodišča, iz katerih naj družba Google ne bi konkurirala na podlagi učinkovitosti, niso pravno veljavni.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno preučilo vzročno zvezo med domnevno zlorabo in verjetnimi učinki.

- Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da mora hipotetično analizo izvesti družba Google in ne Komisija.
- Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da je treba za hipotetični scenarij, ki je nasproten zlorabi in je sestavljen iz kombinacije dveh zakonitih praks, obe praksi odpraviti.
- Pristop Splošnega sodišča omaja njegovo presojo tako učinkov kot objektivne utemeljitve.

Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da Komisiji ni bilo treba preučiti, ali bi se z ravnanjem lahko izrinili enako učinkoviti konkurenti.

⁽¹⁾ Sklep Komisije C(2017) 4444 final z dne 27. junija 2017 v zvezi s postopkom na podlagi člena 102 PDEU in člena 54 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39740 – Google Search (Shopping)).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Korneuburg (Avstrija)
24. januarja 2022 – Austrian Airlines AG/TW

(Zadeva C-49/22)

(2022/C 191/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesgericht Korneuburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Austrian Airlines AG

Nasprotna stranka: TW

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(1)(a) in člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 ⁽¹⁾ (Uredba št. 261/2004) razlagati tako, da je treba za spremembo poti pod primerljivimi pogoji prevoza na njihov končni namembni kraj, ki jo mora dejanski letalski prevoznik ponuditi v primeru odpovedi leta, šteti tudi let za vrnitev v domovino, opravljen v okviru javnih nalog države, kadar dejanski letalski prevoznik sicer ne more utemeljiti pravice do prevoza potnika, vendar bi ga lahko prijavil za ta let in prevzel stroške, pri čemer ta let na podlagi pogodbenega sporazuma z državo nazadnje opravi z istim letalom in z istim časom odhoda in prihoda, ki bi bila predvidena za prvotno odpovedani let?
2. Ali je treba člen 8(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (Uredba št. 261/2004) razlagati tako, da ima potnik, ki se sam prijavi za let za vrnitev v domovino, opisan v prvem vprašanju, in državi zanj plača obvezen prispevek za stroške, neposredno na podlagi Uredbe št. 261/2004 pravico, da mu letalski prevoznik povrne te stroške, tudi če ti stroški niso izključno zgolj stroški leta?

⁽¹⁾ UL 2004, L 46, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Paris (Francija) 25. januarja 2022 – SOGEFINANCEMENT/RW, UV

(Zadeva C-50/22)

(2022/C 191/16)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Paris

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SOGEFINANCEMENT

Tožena stranka: RW, UV

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali načelo učinkovitosti sankcije, ki izhaja iz člena 23 Direktive 2008/48/ES ⁽¹⁾, ob upoštevanju načel pravne varnosti in procesne avtonomije držav nasprotuje temu, da sodišče ne sme po uradni dolžnosti upoštevati določbe nacionalnega prava, ki izhaja iz člena 14 navedene direktive in ki v nacionalnem pravu nalaga sankcijo ničnosti pogodbe, po izteku petletnega zastaralnega roka, ki je na voljo potrošniku, da s tožbo ali ugovorom predlaga razglasitev ničnosti kreditne pogodbe?
2. Ali načelo učinkovitosti sankcije, ki izhaja iz člena 23 Direktive 2008/48/ES, ob upoštevanju načel pravne varnosti in procesne avtonomije držav ter načela dispozitivnosti nasprotuje temu, da sodišče ne sme razglasiti ničnosti kreditne pogodbe po tem, ko je po uradni dolžnosti upoštevalo določbo nacionalnega prava, ki izhaja iz člena 14 navedene direktive, ne da bi potrošnik predlagal tako razglasitev ničnosti ali vanjo privolil?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 8. februarja 2022 – Right to Know CLG/An Taoiseach

(Zadeva C-84/22)

(2022/C 191/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court (Irska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Right to Know CLG

Tožena stranka: An Taoiseach

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se zapisniki o uradnih sestankih izvršne veje vlade države članice, ki se jih člani vlade morajo udeležiti in na njih delovati kot kolektivni organ, za namene zahteve za dostop javnosti do informacij o okolju v njih štejejo za „notranje sporočanje“ v smislu opredelitve navedenega pojma v členu 4(1)(e) Direktive 2003/4/EC ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS ali za „postopke“ organa oblasti v smislu opredelitve navedenega pojma v členu 4(2), prvi odstavek, točka (a), navedene direktive?
2. Ali se načelo *res iudicata* (kot je bilo obravnavano v zadevi Köbler, C-224/01 ⁽²⁾, EU:C:2003:513 in poznejši sodni praksi) nanaša le na izrek prejšnje sodbe ali tudi širše in poleg izreka vključuje tudi ugotovitve o dejanskem stanju in pravnih vprašanjih iz prejšnje sodbe? Povedano drugače – ali je načelo *res iudicata* omejeno le na prepoved ponovnega odločanja v zvezi z vložitvijo tožbe (*cause of action estoppel*) ali se nanaša tudi na prepoved ponovnega odločanja o posameznem vprašanju (*issue estoppel*)?
3. Ali v postopku, ki poteka med strankama glede domnevne neskladnosti z Direktivo 2003/4/ES, ki se nanaša na konkretno zahtevo za informacije o okolju, v katerem je tožeča stranka/vlagatelj zahteve uspel doseči razveljavitev odločbe, pri čemer pa so bili nekateri tožbeni razlogi, utemeljeni na pravu Unije, potrjeni in drugi zavrnjeni, pravo Unije in zlasti načelo učinkovitosti prevladata nad nacionalnim pravilom *res iudicata*, ki temelji na prepovedi ponovnega odločanja o posameznem vprašanju (*issue estoppel*), v skladu s katerim mora nacionalno sodišče v novem postopku, ki se nanaša na nadaljnjo odločbo o istem zahtevku, taki tožeči stranki/vlagatelju zahteve onemogočiti izpodbijanje navedene nadaljnje odločbe iz tožbenih razlogov, utemeljenih na pravu Unije, ki so bili prej zavrnjeni, vendar pa zoper njih ni bila vložena pritožba?
4. Ali na odgovor na zgoraj postavljeno tretje vprašanje vplivajo naslednja dejstva: (i) Sodišču Unije ni bil predložen predlog za predhodno odločanje in (ii) nobena od strank se pred nacionalnim sodiščem ni sklicevala na upoštevno sodno prakso Sodišča Unije?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 15 zvezek 7 str. 375.

⁽²⁾ Sodba z dne 30. septembra 2003 (EU:C:2003:513).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica in drugi

(Zadeva C-91/22)

(2022/C 191/18)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fenice – Qualità per l'ambiente SpA

Tožene stranke: Ministero della Transizione Ecologica, Ministero dello Sviluppo Economico, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je lahko sklep nacionalnega odbora za izvajanje Direktive 2003/87/ES ⁽¹⁾ in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola ob upoštevanju postopka sprejetja in zlasti mehanizma sodelovanja z Evropsko komisijo iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331 ⁽²⁾ glede vključitve naprav na seznam za brezplačno dodelitev pravic do emisij CO₂ predmet samostojne tožbe pri Splošnem sodišču Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU, če ima izpodbijani akt zavezujoče pravne učinke in se nanaša neposredno na tožeči gospodarski subjekt?
2. Ali lahko sicer zasebni gospodarski subjekt, neposredno oškodovan zaradi izključitve iz dodelitve pravic do emisij CO₂ na podlagi preiskave, ki sta jo skupaj izvedla Evropska komisija in nacionalni odbor za izvajanje Direktive 2003/87/ES in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola, sklep, ki ga je sprejela Evropska komisija o zavrnitvi vključitve naprave na seznam v skladu s členom 14(4) Delegirane uredbe (EU) 2019/331, izpodbija pred Splošnim sodiščem Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU?
3. Ali pojem „proizvajalec električne energije“ iz člena 3(u) Direktive 2003/87/ES, kot izhaja iz sodbe Sodišča (peti senat) z dne 20. junija 2019, C-682/17, ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland, katere predmet je bil predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je na Sodišče v skladu s členom 267 PDEU vložilo Verwaltungsgericht Berlin (upravno sodišče v Berlinu, Nemčija) s sklepom z dne 28. novembra 2017, obsega tudi primere, v katerih proizvajalec proizvaja minimalni del električne energije s soproizvodnjo, ki nima visokega izkoristka, in je opredeljen za različne vire toplotne energije poleg soproizvodnje, ki vsebujejo značilnosti za priznanje brezplačne dodelitve pravic do emisij?
4. Ali je taka razlaga opredelitve izraza „proizvajalec električne energije“ skladna s splošnimi načeli prava Unije ob spoštovanju pogojev konkurence med gospodarskimi subjekti v primeru odobritve spodbud in sorazmernosti ukrepa, če v celoti izključuje proizvajalca z več viri energije, brez odštetja vrednosti emisij iz virov toplotne energije, ki niso soproizvodnja in so v celoti upravičeni do prejema predvidenih ugodnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL 2003, L 275, str. 32).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2019, L 59, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica in drugi

(Zadeva C-92/22)

(2022/C 191/19)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fenice – Qualità per l'ambiente SpA

Tožene stranke: Ministero della Transizione Ecologica, Ministero dello Sviluppo Economico, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je lahko sklep nacionalnega odbora za izvajanje Direktive 2003/87/ES ⁽¹⁾ in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola ob upoštevanju postopka sprejetja in zlasti mehanizma sodelovanja z Evropsko komisijo iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331 ⁽²⁾ glede vključitve naprav na seznam za brezplačno dodelitev pravic do emisij CO₂ predmet samostojne tožbe pri Splošnem sodišču Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU, če ima izpodbijani akt zavezujoče pravne učinke in se nanaša neposredno na tožeči gospodarski subjekt?
2. Ali lahko sicer zasebni gospodarski subjekt, neposredno oškodovan zaradi izključitve iz dodelitve pravic do emisij CO₂ na podlagi preiskave, ki sta jo skupaj izvedla Evropska komisija in nacionalni odbor za izvajanje Direktive 2003/87/ES in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola, sklep, ki ga je sprejela Evropska komisija o zavrnitvi vključitve naprave na seznam v skladu s členom 14(4) Delegirane uredbe (EU) 2019/331, izpodbija pred Splošnim sodiščem Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU?
3. Ali pojem „proizvajalec električne energije“ iz člena 3(u) Direktive 2003/87/ES, kot izhaja iz sodbe Sodišča (peti senat) z dne 20. junija 2019, C-682/17, ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland, katere predmet je bil predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je na Sodišče v skladu s členom 267 PDEU vložilo Verwaltungsgericht Berlin (upravno sodišče v Berlinu, Nemčija) s sklepom z dne 28. novembra 2017, obsega tudi primere, v katerih proizvajalec proizvaja minimalni del električne energije s sproizvodnjo, ki nima visokega izkoristka, in je opredeljen za različne vire toplotne energije poleg sproizvodnje, ki vsebujejo značilnosti za priznanje brezplačne dodelitve pravic do emisij?
4. Ali je taka razlaga opredelitve izraza „proizvajalec električne energije“ skladna s splošnimi načeli prava Unije ob spoštovanju pogojev konkurence med gospodarskimi subjekti v primeru odobritve spodbud in sorazmernosti ukrepa, če v celoti izključuje proizvajalca z več viri energije, brez odštetja vrednosti emisij iz virov toplotne energije, ki niso sproizvodnja in so v celoti upravičeni do prejema predvidenih ugodnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL 2003, L 275, str. 32).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisij na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2019, L 59, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica in drugi

(Zadeva C-93/22)

(2022/C 191/20)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fenice – Qualità per l'ambiente SpA

Tožene stranke: Ministero della Transizione Ecologica, Ministero dello Sviluppo Economico, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je lahko sklep nacionalnega odbora za izvajanje Direktive 2003/87/ES ⁽¹⁾ in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola ob upoštevanju postopka sprejetja in zlasti mehanizma sodelovanja z Evropsko komisijo iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331 ⁽²⁾ glede vključitve naprav na seznam za brezplačno dodelitev pravic do emisij CO₂ predmet samostojne tožbe pri Splošnem sodišču Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU, če ima izpodbijani akt zavezujoče pravne učinke in se nanaša neposredno na tožeči gospodarski subjekt?
2. Ali lahko sicer zasebni gospodarski subjekt, neposredno oškodovan zaradi izključitve iz dodelitve pravic do emisij CO₂ na podlagi preiskave, ki sta jo skupaj izvedla Evropska komisija in nacionalni odbor za izvajanje Direktive 2003/87/ES in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola, sklep, ki ga je sprejela Evropska komisija o zavrnitvi vključitve naprave na seznam v skladu s členom 14(4) Delegirane uredbe (EU) 2019/331, izpodbija pred Splošnim sodiščem Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU?
3. Ali pojem „proizvajalec električne energije“ iz člena 3(u) Direktive 2003/87/ES, kot izhaja iz sodbe Sodišča (peti senat) z dne 20. junija 2019, C-682/17, ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland, katere predmet je bil predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je na Sodišče v skladu s členom 267 PDEU vložilo Verwaltungsgericht Berlin (upravno sodišče v Berlinu, Nemčija) s sklepom z dne 28. novembra 2017, obsega tudi primere, v katerih proizvajalec proizvaja minimalni del električne energije s sproizvodnjo, ki nima visokega izkoristka, in je opredeljen za različne vire toplotne energije poleg sproizvodnje, ki vsebujejo značilnosti za priznanje brezplačne dodelitve pravic do emisij?
4. Ali je taka razlaga opredelitve izraza „proizvajalec električne energije“ skladna s splošnimi načeli prava Unije ob spoštovanju pogojev konkurence med gospodarskimi subjekti v primeru odobritve spodbud in sorazmernosti ukrepa, če v celoti izključuje proizvajalca z več viri energije, brez odšteta vrednosti emisij iz virov toplotne energije, ki niso sproizvodnja in so v celoti upravičeni do prejema predvidenih ugodnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL 2003, L 275, str. 32).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2019, L 59, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Gruppo Mauro Saviola Srl/Ministero della Transizione Ecologica, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

(Zadeva C-94/22)

(2022/C 191/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gruppo Mauro Saviola Srl

Toženi stranki: Ministero della Transizione Ecologica, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je lahko sklep nacionalnega odbora za izvajanje Direktive 2003/87/ES ⁽¹⁾ in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola ob upoštevanju postopka sprejetja in zlasti mehanizma sodelovanja z Evropsko komisijo iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331 ⁽²⁾ glede vključitve naprav na seznam za brezplačno dodelitev pravic do emisij CO₂ predmet samostojne tožbe pri Splošnem sodišču Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU, če ima izpodbijani akt zavezujoče pravne učinke in se nanaša neposredno na tožeči gospodarski subjekt?
2. Ali lahko sicer zasebni gospodarski subjekt, neposredno oškodovan zaradi izključitve iz dodelitve pravic do emisij CO₂ na podlagi preiskave, ki sta jo skupaj izvedla Evropska komisija in nacionalni odbor za izvajanje Direktive 2003/87/ES in za pomoč pri projektnih dejavnostih Kjotskega protokola, sklep, ki ga je sprejela Evropska komisija o zavrnitvi vključitve naprave na seznam v skladu s členom 14(4) Delegirane uredbe (EU) 2019/331, izpodbija pred Splošnim sodiščem Evropske unije v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU?
3. Ali pojem „proizvajalec električne energije“ iz člena 3(u) Direktive 2003/87/ES, kot izhaja iz sodbe Sodišča (peti senat) z dne 20. junija 2019, C-682/17, ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland, katere predmet je bil predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je na Sodišču v skladu s členom 267 PDEU vložilo Verwaltungsgericht Berlin (upravno sodišče v Berlinu, Nemčija) s sklepom z dne 28. novembra 2017, obsega tudi primere, v katerih proizvajalec proizvaja energijo, ki je v celoti namenjena lastni porabi, če jo v javno omrežje oddaja občasno, in sicer samo takrat, ko so naprave, ki naj bi jo prejele, ustavljene, da se zagotovi delovanje naprave?
4. Ali je taka razlaga opredelitve izraza „proizvajalec električne energije“ skladna s splošnimi načeli prava Unije ob spoštovanju pogojev konkurence med gospodarskimi subjekti v primeru odobritve spodbud in sorazmernosti ukrepa, če ne spodbuja lastne porabe električne energije s priznanjem brezplačne dodelitve pravic do emisij CO₂ za naprave, ki jo uporabljajo?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL 2003, L 275, str. 32).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2019, L 59, str. 8).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulío tis Epikrateias (Grčija)
14. februarja 2022 — Kapniki A. Michailidis A.E./Organismos Pliromon kai Elegchou Koinotikon
Enischyseon Prosanatolismou kai Eggyiseon (OPEKEPE), Ypourgos Agrotikis Anaptysis kai Trofimon**

(Zadeva C-99/22)

(2022/C 191/22)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke

Tožeča stranka: Kapniki A. Michailidis A.E.

Toženi stranki: Organismos Pliromon kai Elegchou Koinotikon Enischyseon Prosanatolismou kai Eggyiseon (OPEKEPE), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členom 3(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 2062/92 z dne 30. junija 1992 ⁽¹⁾, ki določa, da če količina tobaka v listih slabše kakovosti, kupljenega od predelovalca, glede na skupno količino nakupa zadevne sorte presega največji delež iz Priloge IV, se premija za presežno količino zniža za 30 %, kršeno načelo prepovedi retroaktivnosti pravnih predpisov in načelo varstva legitimnih pričakovanj?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2062/92 z dne 30. junija 1992 o določitvi ciljnih cen, intervencijskih cen in premij, odobrenih kupcem tobaka v listih, izpeljanih intervencijskih cen tobaka v balah, referenčne kakovosti in območij pridelave za letino 1992 (UL 1992, L 215, str. 22).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija)
17. februarja 2022 – NG/Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia**

(Zadeva C-118/22)

(2022/C 191/23)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: NG

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia“ pri MVR – Sofia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali razlaga člena 5 v povezavi s členom 13(2)(b) in (3) Direktive (EU) 2016/680 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ dopušča nacionalne zakonodajne ukrepe, ki vodijo do dejansko neomejene pravice obdelave osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij in/ali zaradi odprave pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do omejitve obdelave, izbrisa ali uničenja njegovih podatkov?

⁽¹⁾ UL 2016, L 119, str. 89.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija)
22. februarja 2022 – Balgarska telekomunikacijska kompania EAD/Direktor na Direktsia
„Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia**

(Zadeva C-127/22)

(2022/C 191/24)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Balgarska telekomunikacijska kompania EAD

Nasprotna stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Sofia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 185(1) Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da gre pri izločitvi blaga v smislu odpisa sredstev ali zalog iz bilance davčnega zavezanca zaradi dejstva, da od blaga ni več mogoče pričakovati nobenih ekonomskih koristi, ker je na primer obrabljeno, pokvarjeno ali neustrezno ali ga ni mogoče namensko uporabljati, za spremembo dejavnikov, uporabljenih za določitev odbitnega zneska DDV, ki je bil že plačan ob nakupu tega blaga, in ki je nastala po opravljenem obračunu DDV v skladu z Zakon za danak varhu dobavenata stoinost (zakon o DDV, v nadaljevanju: ZDDS) in zaradi katere je zato treba popraviti odbitek, če je bilo izločeno blago nato prodano kot blago iz Priloge 2, kar pomeni obdavčljivo dobavo?
2. Ali je treba člen 185(1) Direktive 2006/112/ES razlagati tako, da gre pri izločitvi blaga v smislu odpisa sredstev ali zalog iz bilance davčnega zavezanca zaradi dejstva, da od blaga ni več mogoče pričakovati nobenih ekonomskih koristi, ker je na primer obrabljeno, pokvarjeno ali neustrezno ali ga ni mogoče namensko uporabljati, za spremembo dejavnikov, uporabljenih za določitev odbitnega zneska DDV, ki je bil že plačan ob nakupu tega blaga, in ki je nastala po opravljenem obračunu DDV v skladu z ZDDS in zaradi katere je zato treba popraviti odbitek, če je bilo izločeno blago nato uničeno ali odstranjeno in je bilo to dejstvo uradno dokazano ali potrjeno?
3. Če je odgovor na prvo, drugo ali obe vprašanji pritrdilen, ali je treba člen 185(2) Direktive 2006/112/ES razlagati tako, da gre pri izločitvi blaga v zgoraj navedenih okoliščinah za primer uradno dokazanega ali potrjenega uničenja ali izgube blaga, v katerem ne nastane obveznost popravka odbitka DDV, ki je bil plačan ob pridobitvi tega blaga?
4. Ali je treba člen 185(2) Direktive 2006/112/ES razlagati tako, da se v primeru uradno dokazanega ali potrjenega uničenja ali izgube blaga odbitek lahko ne popravi le, kadar sta uničenje ali izguba posledica dogodkov, na katere davčni zavezanec ne more vplivati ter jih ni mogoč predvideti in preprečiti?
5. Če je odgovor na prvo, drugo ali obe vprašanji nikalen, ali člen 185(1) Direktive 2006/112/ES nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ureditev iz člena 79(3) ZDDS v različici, ki je veljala do 31. decembra 2016, oziroma iz člena 79(1) ZDDS v različici, ki velja od 1. januarja 2017, ki v primeru izločitve blaga določa obveznost popravka odbitka, tudi če je bilo blago nato prodano kot obdavčljiva dobava blaga v smislu Priloge 2 ali če je bilo uničeno ali odstranjeno in je bila ta okoliščina uradno dokazana ali potrjena?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Frankfurt am Main (Nemčija)
25. februarja 2022 – flightright GmbH/Swiss International Air Lines AG**

(Zadeva C-131/22)

(2022/C 191/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: flightright GmbH

Tožena stranka: Swiss International Air Lines AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali obstajajo izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽¹⁾, če nastopijo vremenski pogoji, ki niso združljivi z izvedbo leta, ne glede na to, za kakšne konkretne vremenske pogoje gre?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali se lahko izrednost vremenskih pogojev določi glede na njihovo regionalno in sezonsko pogostost na kraju samem in glede na čas njihovega nastopa?
3. Ali obstajajo izredne razmere v smislu člena 5(3) zadevne uredbe, kadar odločitev sistema upravljanja zračnega prometa za določen zrakoplov določenega dne vpliva na nastanek velike zamude, zamude prek noči ali na odpoved enega leta ali več letov tega zrakoplova, ne glede na razlog te odločitve?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje nikalen, ali mora biti sam razlog za odločitev izreden, tako da z njegovim nastopom ni treba računati?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. marca 2022 –
Criminal proceedings/OE**

(Zadeva C-142/22)

(2022/C 191/26)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Kazenski postopek zoper

OE

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 27 Okvirnega sklepa ⁽¹⁾ razlagati tako, da odločba o predaji osebe ustvari pravno razmerje med to osebo, izvršitveno državo članico in državo, ki je poslala zahtevo, zaradi katerega je za vsako vprašanje, za katero se šteje, da je bilo o njem v navedeni odločbi pravnomočno odločeno, treba šteti, da je bilo o njem odločeno tudi za namene postopka pridobitve soglasja k nadaljnjemu pregonu ali k izreku kazni za druga kazniva dejanja?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali nacionalno postopkovno pravilo krši načelo učinkovitosti, če zadevni osebi v okviru zahteve za soglasje preprečuje sklicevanje na ustrezno sodbo Sodišča Evropske unije, razglašeno po izdaji odločbe o predaji?

(¹) Okvir sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL 2002, L 190, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 2. marca 2022 – Merck Sharp & Dohme Corp/Clonmel Healthcare Limited

(Zadeva C-149/22)

(2022/C 191/27)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Merck Sharp & Dohme Corp

Nasprotna stranka: Clonmel Healthcare Limited

Vprašanja za predhodno odločanje

- (1) (a) Ali za podelitev dodatnega varstvenega certifikata in za pravno veljavnost tega DVC v skladu s členom 3(a) Uredbe (ES) št. 469/2009 (¹) zadostuje, da je izdelek, za katerega je podeljen DVC, izrecno naveden v patentnih zahtevkih in je z njim varovan; ali pa je za podelitev DVC nujno, da imetnik patenta, ki mu je bilo izdano dovoljenje za promet, dokaže tudi novost ali inventivnost ali da izdelek spada v ožji pojem, opredeljen kot izum, varovan s patentom?
- (b) Če gre za zadnjenavedeno, torej izum, varovan s patentom, kaj morata za pridobitev veljavnega DVC dokazati imetnik patenta in imetnik dovoljenja za promet?
- (2) Kadar, tako kot v obravnavani zadevi, patent velja za določeno zdravilo, ki je v tem primeru ezetimib, in je iz patentnih zahtevkov razvidno, da je uporaba v humani medicini dovoljena, če se to zdravilo uporabi samostojno ali v kombinaciji z drugim zdravilom, ki je v tem primeru javno dostopni simvastatin, ali se lahko DVC v skladu s členom 3(a) Uredbe podeli le za izdelek, ki vsebuje ezetimib, namenjen monoterapiji, ali pa je mogoče DVC podeliti tudi za vse kombinirane izdelke, navedene v patentnih zahtevkih?
- (3) Kadar se monoterapiji z zdravilom A, v tem primeru ezetimibom, podeli DVC, ali kadar se kombinirani terapiji prvič podeli DVC za kombinirano terapijo z zdraviloma A in B, ki sta zajeta v patentnih zahtevkih, čeprav je samo zdravilo A novo in zato patentirano, druga zdravila pa so že znana ali javno dostopna, ali je podelitev DVC omejena na prvo dajanje v promet bodisi zadevne monoterapije z zdravilom A bodisi zadevne prve kombinirane terapije z zdraviloma A in B, ki ji je bil podeljen DVC, tako da po tej prvi podelitvi ne more biti druge ali tretje podelitve DVC za monoterapijo ali kombinirano terapijo poleg podeljenega DVC za zadevno prvo kombinacijo?
- (4) Če patentni zahtevki zajemajo eno samo novo molekulo in kombinacijo te molekule z obstoječim in znanim zdravilom, ki je morda že javno dostopno, oziroma več takih zahtevkov za kombinacijo, ali člen 3(c) Uredbe omejuje podelitev DVC

- (a) samo na eno samo molekulo, če se trži kot izdelek;
- (b) na prvo dajanje v promet izdelka, varovanega s patentom, ne glede na to, ali gre za monoterapijo z zdravilom, ki ga zajema veljaven osnovni patent, ali prvo kombinirano terapijo, ali
- (c) na bodisi (a) bodisi (b) po izbiri imetnika patenta ne glede na datum dovoljenja za promet?

Če velja karkoli od zgoraj navedenega, zakaj?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila (UL 2009, L 152, str. 1).

Pritožba, ki sta jo 3. marca 2022 vložila Gminę Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 21. decembra 2021 v zadevi T-263/15 RENV, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Komisija

(Zadeva C-163/22 P)

(2022/C 191/28)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Pritožniki: Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. (zastopnika: K. Gruszecka-Spychała, P. K. Rosiak, radcy prawni)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Republika Poljska

Predlogi

- Sodba Splošnega sodišča z dne 21. decembra 2021 v zadevi T-263/15 RENV, Gmina Miasto Gdynia in Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Komisija, naj se razveljavi;
- o zadevi naj se dokončno odloči, tako da se prvi, četrti in šesti tožbeni razlog v delu, v katerem so zajeti s to pritožbo, spoznajo za utemeljene, ter tako, da se v skladu s tožbenim zahtevkom ugotovi ničnost izpodbijanega sklepa;
- v okviru odločitve o zadevi, kot je opisana v prejšnji točki, naj se odloči stroških postopka na prvi stopnji in postopka s pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 107(1) PDEU v zvezi z analizo prvega dela prvega tožbenega razloga, kar zadeva neustrežno ugotovitev koristi oziroma napačno določitev zneska pomoči, ki jo je treba vrniti, v okviru četrtega tožbenega razloga.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker v okviru obravnave drugega očitka šestega tožbenega razloga, ki se je nanašal na to, da umik Sklepa 2014/883/EU ⁽¹⁾ in njegova nadomestitev z izpodbijanim sklepom ni v skladu s pravom, ni upoštevalo načel varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti in učinkovitega pravnega varstva, ker je uporabilo napačno razlago, v skladu s katero je dovoljeno, da Komisija prosto umakne lastni pravni akt, ki je že izpodbijan pred Splošnim sodiščem, in prosto spremeni njegovo vsebino brez upoštevanja interesov in pričakovanj stranke, ki je ta pravni akt izpodbijala.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri obravnavanju tretjega očitka šestega tožbenega razloga, ki se je nanašal na kršitev procesnih pavic tožečih strank ter načel dobrega upravljanja, lojalnega sodelovanja in varstva legitimnih pričakovanj, ker ni bila ugotovljena obveznost Komisije, da spremeni sklep o začetku postopka, ali da v tem smislu sprejme nov sklep, kadar so izpolnjeni pogoji iz izpodbijane sodbe za popravek ali razširitev sklep o začetku postopka.

(¹) Sklep Komisije 2014/883/EU z dne 11. februarja 2014 o ukrepu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN in ex 12/N) – Poljska – Vzpostavitev letališča Gdynia-Kosakowo (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 759) (UL 2014, L 357, str. 51).

Tožba, vložena 4. marca 2022 – Evropska komisija/Kraljevina Danska

(Zadeva C-167/22)

(2022/C 191/29)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Grønfeldt in P. Messina, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Danska

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Kraljevina Danska s tem, da je najdaljše obdobje, v katerem se lahko parkira na počivališčih ob avtocestnem omrežju na Danskem, ki so v državni lasti, omejila na 25 ur, ni izpolnila svojih obveznosti iz določb o svobodi ponujanja prevoznih storitev iz členov 1, 8 in 9 Uredbe (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta; (¹)
- Kraljevini Danski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da 25-urno pravilo, čeprav pri njem ne gre za neposredno diskriminacijo, pomeni oviro za svobodo ponujanja storitev, saj pravilo različno vpliva na danske cestne prevoznike in cestne prevoznike, ki niso z Danske. Vozniki, ki delajo za cestne prevoznike, ki niso z Danske, bodo težje izpolnili obveznosti glede vožnje in počitka, ki izhajajo iz prava Unije, zlasti iz Uredbe (ES) št. 561/2006, (²) kot pa vozniki, ki delajo za danske cestne prevoznike, ki imajo operativne centrale na Danskem, do katerih se lahko vozniki vrnejo in kjer lahko parkirajo med obdobji počitka.

Komisija meni, da pravila ni mogoče utemeljiti s cilji, na katere se opira Danska, to je (i) zagotavljanje večje zmogljivosti za voznike, da lahko vzamejo premore in kratka obdobja počitka, (ii) odpravljanje nezakonitega in nevarnega parkiranja na odstavnihih nišah avtoceste, (iii) zagotavljanje urejenih pogojev na postajališčih z preprečevanjem negativnih učinkov, ki nastanejo z dolgoročnim parkiranjem, in (iv) izboljšanje voznikovih okoljskih in delovnih pogojev, ker to pravilo ni primerno za doseganje teh ciljev in poleg tega presega tisto, kar je potrebno za njihovo doseganje.

(¹) Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL 2009 L 300, str. 72).

(²) Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL 2006 L 102, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija) 8. marca 2022 – Kazenski postopek zoper EV

(Zadeva C-174/22)

(2022/C 191/30)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven kasatsionen sad

Stranka v postopku v glavni stvari

EV

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali določbe Uredbe (ES) št. 273/2004 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004, ki zapolnjujejo blanketno določbo člena 354a Nakazatelen kodeks (kazenski zakonik) v povezavi s členom 3(4) Zakon za kontrol varhu narkotichnite veshtestva i prekursorite (zakon o nadzoru prepovedanih drog in predhodnih sestavin pri prepovedanih drogah), dopuščajo, da se osebo spozna za krivo zaradi posesti snovi iz skupine 3 v Prilogi I, in sicer toluena v količini dveh litrov?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah (UL 2004, L 47, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazatelen sad (Bolgarija) 8. marca 2022 – Kazenski postopek zoper BK

(Zadeva C-175/22)

(2022/C 191/31)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka v postopku v glavni stvari

BK

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali člen 6(3) in (4) Direktive 2012/13 ⁽¹⁾ nasprotuje razlagi nacionalnih določb – člena 301(1), točka 2, v povezavi s členom 287(1) Nakazatelen protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku) – kot izhaja iz sodne prakse, v skladu s katero sme sodišče, če ne gre za opredelitev kot hujše kaznivo dejanje, v sodbi dejanje opredeliti drugače kot je bilo opredeljeno v obtožnem aktu, ker obtoženec v tem primeru pred razglasitvijo sodbe ni ustrezno obveščen o novi, drugačni pravni opredelitvi in se zoper njo ne more braniti?

Če je odgovor na vprašanje pritrdilen: Ali člen 47(2) Listine sodišču prepoveduje, da obtoženca obvesti, da bi lahko svojo odločitev v zadevi sprejelo na podlagi drugačne pravne opredelitve dejanja, in mu poleg tega da možnost, da v zvezi s tem pripravi svojo obrambo, ker te drugačne pravne opredelitve ni predlagalo državno tožilstvo?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL 2012, L 142, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija)
8. marca 2022 – Kazenski postopek zoper BK in ZhP

(Zadeva C-176/22)

(2022/C 191/32)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Spetsializiran nakazaten sad

Stranki v postopku v glavni stvari

BZ, ZhP

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 23 Statuta Sodišča razlagati tako, da nacionalno sodišče, ki je predložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije, zavezuje k prekinitvi postopka glede celotne zadeve v glavni stvari, oziroma zadostuje, da se prekine le del postopka v glavni stvari, ki se nanaša na vprašanje za predhodno odločanje?

Tožba, vložena 22. marca 2022 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg

(Zadeva C-214/22)

(2022/C 191/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. Manhaeve, A. Azéma, I. Zaloguin, agenti)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Luksemburg s tem ko najkasneje 4. oktobra 2016 ni sprejel zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členom 8(7), 9 in 10(2) Direktive 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji ⁽¹⁾ ali vsekakor, ker o teh ukrepih ni obvestil Komisije, ni izpolnil obveznosti iz člena 12 te direktive;
- Luksemburgu v skladu z določbami člena 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 7 096,50 za vsak dan zamude od datuma razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti obvestila o ukrepih za prenos členov 8(7), 9 in 10(2) Direktive 2014/42;
- Luksemburgu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji državam članicam omogoča, da lažje iztirjajo dobičke, ki so jih storilci kaznivih dejanj pridobili z organiziranim kriminalom. Države članice so morale direktivo prenesti do 4. oktobra 2016. Komisija je začela postopek zaradi neizpolnitve obveznosti zoper Luksemburg novembra 2016 in mu je nato marca 2019 poslala uradni opomin. Do danes pa Luksemburg Komisije ni obvestil o celotnem prenosu Direktive v svoje nacionalno pravo.

⁽¹⁾ UL 2014, L 127, str. 39.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2022 – VeriGraft/Eismea

(Zadeva T-688/19) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula – Sporazum o dodelitvi nepovratnih sredstev, sklenjen v okviru okvirnega programa za raziskave in inovacije „Obzorje 2020“ – Odstop od sporazuma – Kršitev poklicnih pravil – Status upravičenca do nepovratnih sredstev ali osebe, ki deluje v imenu upravičenca ali za njegov račun)

(2022/C 191/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: VeriGraft AB (Göteborg, Švedska) (zastopnika: P. Hansson in A. Johansson, odvetnika)

Tožena stranka: Izvajalska agencija Evropskega sveta za inovacije ter za mala in srednja podjetja (zastopniki: A. Galea, agent, skupaj z D. Waelbroeck in A. Duron, odvetnikoma)

Predmet

Tožba na podlagi člena 272 PDEU za ugotovitev ničnosti odstopa Izvajalske agencije za inovacije ter za mala in srednja podjetja (EASME) od sporazuma o dodelitvi nepovratnih sredstev za projekt „Personalizirane vene, zasnovane s tkivnim inženirstvom, kot prva izbira pri zdravljenju bolnikov s kronično vensko insuficenco P TEV“ (Personalized Tissue Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency P TEV), ki je bil sklenjen v okviru instrumenta za podporo inovacijam v malih in srednjih podjetjih iz okvirnega programa za raziskave in inovacije „Obzorje 2020“ (2014–2020).

Izrek

1. Odstop Izvajalske agencije za mala in srednja podjetja od sporazuma o dodelitvi nepovratnih sredstev za projekt „Personalizirane vene, zasnovane s tkivnim inženirstvom, kot prva izbira pri zdravljenju bolnikov s kronično vensko insuficenco-P-TEV“ (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV) z referenčno številko 778620 se razglasi za ničen.
2. Izvajalski agenciji Evropskega sveta za inovacije ter za mala in srednja podjetja se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 432, 23.12.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2022 – Mood Media Netherlands/EUIPO – Tailoradio (MOOD MEDIA)

(Zadeva T-615/20) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Besedna znamka Evropske unije MOOD MEDIA – Resna in dejanska uporaba znamke – Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Člen 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 18(1)(a) Uredbe 2017/1001) – Dokaz o resni in dejanski uporabi)

(2022/C 191/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Mood Media Netherlands BV (Naarden, Nizozemska) (zastopnica: A.-M. Pecoraro, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Tailoradio Srl (Milano, Italija) (zastopniki: M. Franzosi, A. Sobol, F. Santonocito in S. Bernardini, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. julija 2020 (zadeva R 1767/2019-1) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama Tailoradio in Mood Media Netherlands.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 24. julija 2020 (zadeva R 1767/2019-1) se razveljavi.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. EUIPO nosi svoje stroške in stroške družbe Mood Media Netherlands BV.
4. Družba Tailoradio Srl nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 390, 16.11.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. marca 2022 – Apologistics/EUIPO – Kerckhoff (apo-discounter.de)

(Zadeva T-140/21) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije apo-discounter.de – Delna razveljavitev – Resna in dejanska uporaba znamke – Člen 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 – Dokaz resne in dejanske uporabe)

(2022/C 191/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Nemčija) (zastopnik: H. Hug, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Markus Kerckhoff (Bergisch Gladbach, Nemčija) (zastopnik: M. Douglas, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. decembra 2020 (zadeva R 1439/2019-5) v zvezi s postopkom za razveljavitev med M. Kerckhoffom in družbo Apologistics.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Apologistics GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 182, 10.5.2021.

Tožba, vložena 18. februarja 2022 – Sberbank Europe/ECB**(Zadeva T-99/22)**

(2022/C 191/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Sberbank Europe AG (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: M. Fellner, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska centralna banka**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v skladu s členoma 263 in 264 PDEU razglasi ničnost sklepa ECB z dne 21. decembra 2021 zoper banko Sberbank (št. ECB-SSM-2021-ATSBE-12, ESA-2020-00000051) brez odreditve njegove nadomestitve z novim, in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka za razglasitev ničnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štirinajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: naložitev izravnalnih obresti s strani ECB pomeni nedopustno dvojno kaznovanje v smislu členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in člena 4 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic (v nadaljevanju: EKČP).
2. Drugi tožbeni razlog: sklep ECB z dne 21. decembra 2021 pomeni kršitev člena 49 Listine in člena 7 EKČP, ker je v njem določena kazen, ki presega mejne zneske iz člena 18(1) Uredbe (EU) No 1024/2013 ⁽¹⁾.
3. Tretji tožbeni razlog: sklep ECB, s katerim so banki Sberbank naložene izravnalne obresti, pomeni kršitev člena 17 Listine in člena 1 Dodatnega protokola št. 1 k EKČP.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic in temeljnih svoboščin v smislu člena 6 pogodbe o Evropski uniji. Načelo *res iudicata* ECB prepoveduje naložitev izravnalnih obresti banki Sberbank za prekoračitev omejitev velike izpostavljenosti v skladu s členom 395 Uredbe (EU) št. 575/2013 ⁽²⁾.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev načela dobre vere, ker je ECB kršila navodila za metodo določitve upravnih denarnih kazni v skladu s členom 18(1) in (7) Uredbe (EU) št. 1024/2013.
6. Šesti tožbeni razlog: tožena stranka je kršila člen 6 EKČP.
7. Sedmi tožbeni razlog: tožena stranka je kršila mejne zneske sankcij v skladu s členom 18(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013.
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti v smislu člena 99(e) avstrijskega zakona o bančništvu (v nadaljevanju: BWG)
9. Deveti tožbeni razlog: člen 97 BWG se ne uporablja, če ni bila dosežena nobena korist oziroma ni bila preprečena nobena izguba.
10. Deseti tožbeni razlog: pristojnost ECB za naložitev izravnalnih obresti je zastarala v skladu s členom 130 Uredbe (EU) št. 468/2014 ⁽³⁾ in členom 22 avstrijskega zakona o organih za nadzor nad finančnimi trgi (v nadaljevanju: FMSA).
11. Enajsti tožbeni razlog: člen 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa zgolj eno omejitev velikih izpostavljenosti, kar je razlog, da člen 97(1), točka 2, BWG sankcionira le enkratno prekoračitev te omejitve.
12. Dvanajsti tožbeni razlog: banka Sberbank ni namerno prekoračila omejitve velike izpostavljenosti.
13. Trinajsti tožbeni razlog: banka Sberbank ni pridobila nobene koristi oziroma ni preprečila nobene izgube.

14. Štirinajsti tožbeni razlog: ECB je s tem, da ni odobrila izjeme na podlagi člena 396(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zlorabila svojo diskrecijsko pravico.

- (¹) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).
- (²) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).
- (³) Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL 2014, L 141, str. 1).

Tožba, vložena 22. februarja 2022 – ON/Komisija

(Zadeva T-103/22)

(2022/C 191/38)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: ON (zastopnica: D. Mimrová, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi ničnost Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/2288 z dne 21. decembra 2021 o spremembi Priloge k Uredbi (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta glede obdobja priznavanja potrdil o cepljenju, ki so izdana v obliki digitalnega COVID potrdila EU in potrjujejo zaključeno primarno serijo cepljenja (¹) zaradi kršitve načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije ter zaradi kršitve načela sorazmernosti;
- ugotovi ničnost Uredbe 2021/2288 zaradi neobstoja v členu 168 PDEU predvidene pravne podlage v zvezi z varovanjem javnega zdravja kot odzivom Unije na čezmejne grožnje za zdravje, povezane s pandemijo Covid-19;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija kršila splošna načela prava Skupnosti in s sprejetjem Uredbe 2021/2288 kršila:
- načeli enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, s tem da je z namenom olajšanja prostega gibanja imetnikom veljavnih digitalnih potrdil (to je osebam, ki so prejele pozitivni odmerki in naj bi imele večjo odpornost na različico virusa Omikron) veljavnost digitalnega potrdila omejila na 270 dni od dne zaključka primarne serije cepljenja, pri čemer je iz področja uporabe izpodbijanega akta izključila nedoločen krog oseb, opredeljen glede na njihovo starost, poklic, način življenja ali druga merila (ne glede na to, ali so cepljene ali sploh niso), s čimer je povzročila diskriminacijo velike skupine oseb, ki so zaključile primarno serijo cepljenja in zbolele za virusom Covid, čeprav iz znanstvenih spoznanj izhaja, da take osebe s to tako imenovano hibridno odpornostjo za družbo z vidika prenosa okužbe ali obremenitve zdravstvenega sistema predstavljajo enako ali manjše tveganje kot osebe, pri katerih je veljavnost digitalnega potrdila ostala neomejena ali ki so na drug način izključene iz področja uporabe izpodbijanega akta in so „*de iure*“ neokužene;

- načelo sorazmernosti, ker ni navedla obrazložitve, ki bi bila oprta na kvalitativne in, kolikor je to mogoče, kvantitativne podatke, to je ni ustrezno ocenila dostopnih znanstvenih podatkov o skupinah ljudi, pri katerih obstaja nevarnost, da bodo z boleznijo Covid okužile druge osebe, poleg tega pa ni ustrezno obrazložila, zakaj ravno sprejeti ukrep, s katerim se veljavnost digitalnih Covid potrdil EU omejuje na največ 270 dni od prejema zadnjega odmerka iz primarne serije cepljenja, omogoča najboljše doseganje cilja Unije v okviru odziva na pandemijo Covid-19 in na mutacije virusa SARS-CoV-2, ker se s tem ukrepom podpira povečanje kazalnika precepljenosti s tako imenovanim pozitivnim odmerkom, pri čemer ni razmislila (ni ustrezno obrazložila) drugih alternativ, ki bi lahko prišle v poštev.
2. Drugi očitek se nanaša na dejstvo, da je Komisija pri sprejetju Uredbe 2021/2288 prekoračila pooblastila, ki so ji bila dodeljena s členom 5(2) Uredbe (EU) 2021/953 ⁽¹⁾, ker je namesto „statične“ spremembe podatkovnih polj v odziv na razvoj virusa SARS-CoV-2 in obstoječo epidemiološko situacijo omejila veljavnost digitalnega potrdila in v zvezi s tem *de facto* določila meje odziva Unije na pandemijo COVID-19 kot na čezmejno grožnjo za zdravje, pri čemer izpodbijanega akta ni oprla na ustrezno pravno podlago iz člena 168 PDEU, ki se nanaša na varovanje javnega zdravja.

⁽¹⁾ UL 2021, L 458, str. 459.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2021 o okviru za izdajanje, preverjanje in priznavanje interoperabilnih potrdil o cepljenju, testu in preboleli bolezni v zvezi s COVID-19 (digitalno COVID potrdilo EU) za olajšanje prostega gibanja med pandemijo COVID-19 (UL 2021, L 211, str. 1.)

Tožba, vložena 1. marca 2022 – Sopra Steria Benelux in Unisys Belgium/Komisija

(Zadeva T-108/22)

(2022/C 191/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgija), Unisys Belgium (Machelen, Belgija) (zastopnika: L. Masson in G. Tilman, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- razglasi ničnost sklepa, ki ga je Evropska komisija sprejela v okviru javnega razpisa, objavljenega pod referenčno številko TAXUD/2019/OP/0006, naslovljenega „Razvoj CCN – specifikacija, razvoj, vzdrževanje in podpora na 3. ravni za platforme IT TAXUD – Sklop A: storitve razvoj za platformo CCN/CSI“ ter sporočenega 20. decembra 2021, in s katerim je Komisija potrdila, da je zavrnila ponudbo konzorcija, ki ga sestavljata tožeči stranki, in da je naročilo oddala konkurenčnemu konzorciju;
- Komisiji naloži vse stroške postopka.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: ničnost sklepa z dne 20. decembra 2021. Tožeči stranki v zvezi s tem trdita, da je treba izpodbijani sklep šteti za odločbo, s katero se zgolj potrjuje prejšnji sklep, ki ga je pred tem Splošno sodišče razglasilo za ničnega.

2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, kršitev specifikacije, kršitev načel dobrega upravljanja, zlasti načela *patere legem quam ipse fecisti*, in dolžnosti skrbnega ravnanja. Tožeči stranki menita, da je Komisija kršila svoje specifikacije s tem, da je običajnost cene izbranega ponudnika obrazložila z oddajo 60 % storitev, opravljenih v Romuniji in Grčiji, podizvajalcem. Komisija naj poleg tega ne bi upoštevala, da je izbrani ponudnik začel izvajati naročilo, kar naj bi bilo v nasprotju z obrazložitvijo, sprejeto v potrditveni odločbi.

Tožba, vložena 2. marca 2022 – Svenska Bankföreningen in Länsförsäkringar Bank/Komisija

(Zadeva T-112/22)

(2022/C 191/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet (Stockholm, Švedska), Länsförsäkringar Bank AB (Stockholm) (zastopniki: P. Hansson, M. Eriksson in M. Persson, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- razglasi za ničen sklep Komisije z dne 24. novembra 2021 v zadevi SA.56348(2021/N) – Švedska: švedski davek za kreditne institucije; (¹)
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata en razlog, in sicer da je Evropska komisija kršila procesne pravice tožečih strank, ker ni začela uradnega postopka preiskave.

Trdita, da je imela Komisija objektivno resne težave pri predhodni preučitvi priglašenega ukrepa in bi morala začeti uradni postopek preiskave. Na primer:

- Tožeči stranki trdita, da Komisija ni upoštevala dejstva, da parametri referenčnega sistema, kot jih je opredelila, očitno niso bili v skladu s ciljem davka za tveganje.
- Tožeči stranki dalje trdita, da Komisija ni upoštevala dejstva, da kreditne institucije, za katere velja oziroma ne velja davek za tveganje, z vidika cilja davčnega sistema niso v primerljivem pravnem in dejanskem položaju.
- Trdita tudi, da Komisija ni pravilno uporabila sodne prakse Sodišča pri ocenitvi praga za obdavčitev.
- Tožeči stranki prav tako trdita, da Komisija ni upoštevala dejstva, da različno obravnavanje ni bilo utemeljeno in da nikakor ni bilo sorazmerno.

- Nazadnje tožeči stranki trdita, da preučitev, ki jo je opravila Komisija v postopku predhodne preučitve, ni bila zadostna in celovita.

(¹) COM(2021) 8637 final. glej objavo v UL 2021 C 511, str. 2.

Tožba, vložena 7. marca 2022 – OM/Komisija

(Zadeva T-118/22)

(2022/C 191/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: OM (zastopnik: N. de Montigny, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo z dne 29. aprila 2021, s katero tožeča stranka ni bila izbrana v okviru izbirnega postopka COM/2020/10396 in s katero je bila obveščena o imenovanju drugega kandidata, razglasi za nično;
- po potrebi, odločbo o zavrnitvi njene pritožbe z dne 25. novembra 2021, registrirano 26. novembra 2021 pod številko Ares(2021)7297231, razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev razpisa prostega delovnega mesta COM/2020/10396 v delu, v katerem njena znanja in sposobnosti niso bila ocenjena glede na preglednico, določeno v njem.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev dnevnega reda, sporočenega kandidatom glede teme, ki bo predmet izpraševanja na razgovoru, ker tožeči stranki ni bilo postavljeno nobeno vprašanje, ki bi se nanašalo na glavno analizo, za katero se jo je naprosilo, da jo pripravi, pri čemer so ji bila s tem kršena legitimna pričakovanja.
3. Tretji tožbeni razlog: neenaka obravnava, ker vprašanja, za katera je izbirna komisija določila, naj se postavijo kandidatom, tem niso bila postavljena, druga vprašanja, ki so ji bila postavljena, pa niso ustrezala temu predhodno določenemu seznamu. Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da na podlago tega ni mogoče zagotoviti, ali so bila ta postavljena drugim kandidatom. Tožeča stranka polega tega zatrjuje, da je njen razgovor trajal manj, kot je bilo predvideno, kar bi bilo mogoče šteti za to, da se jo je obravnavalo neugodno glede na druge kandidate in da ni izključeno, da bi lahko pričakovala boljši rezultat, če bi se imela možnost izjaviti o vseh vidikih ustnega preizkusa.
4. Četrty tožbeni razlog: očitno napačna in neustrezna vsebina ocenjevalne preglednice glede na odgovore, ki jih je tožeča stranka podala med razgovorom.
5. Peti tožbeni razlog: neobstoj sodelovanja Komisije in kršitev dolžnosti dobrega upravljanja.

**Tožba, vložena 10. marca 2022 – Société des produits Nestlé/EUIPO – Impossible Foods
(IMPOSSIBLE BURGER)**

(Zadeva T-131/22)

(2022/C 191/42)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švica) (zastopniki: A. Jaeger-Lenz, M. Goldmann in C. Elkemann, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Impossible Foods Inc. (Redwood City, Kalifornija, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije IMPOSSIBLE BURGER – znamka Evropske unije št. 17 968 798

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. decembra 2021 v zadevi R 973/2021-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- naloži EUIPO plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in intervenientki plačilo stroškov postopka pred EUIPO.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 94(1), drugi stavek, v povezavi s členom 70(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 95(1), prvi stavek, v povezavi s tretjim stavkom Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

**Tožba, vložena 10. marca 2022 – Société des produits Nestlé/EUIPO – Impossible Foods
(IMPOSSIBLE SAUSAGE)**

(Zadeva T-132/22)

(2022/C 191/43)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švica) (zastopniki: A. Jaeger-Lenz, M. Goldmann in C. Elkemann, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Impossible Foods Inc. (Redwood City, Kalifornija, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije IMPOSSIBLE SAUSAGE – znamka Evropske unije št. 18 061 982

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. decembra 2021 v zadevi R 972/2021-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- naloži EUIPO plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in intervenientki plačilo stroškov postopka pred EUIPO.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 94(1), drugi stavek, v povezavi s členom 70(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 95(1), prvi stavek, v povezavi s tretjim stavkom Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 9. marca 2022 – OO/EIB

(Zadeva T-134/22)

(2022/C 191/44)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: OO (zastopnik: M. Velardo, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka (EIB)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep, s katerim je bila zavrnjena pritožba z dne 6. decembra 2021, ki je bila tožeči stranki vročena istega dne (ARES CS-PERS/S&G/ER1 W2021-00710/CO/ps);
- razglasi za ničen sklep z dne 27. februarja 2012 (RH/OPR/2012-0251), ki ni bila nikoli vročena tožeči stranki;

- razglasi za ničen sklep z dne 20. maja 2021 (CS-PERS/HROPS/BAP/2021-0360), ki je bila pooblaščenca tožeče stranke vročena 8. junija 2021, skupaj z obvestilom z dne 27. februarja 2012;
- Evropski investicijski banki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve izpodbijanih sklepov, kršitev člena 31 Poslovnika EIB, členov 6 in 11 Protokola št. 5 o statutu EIB, neobstoj pravne podlage in ugovor nezakonnosti, na podlagi člena 277 PDEU, točke 2.1.1 upravnih določb.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev določb, s katerimi se *ratione temporis* ureja napotitev osebja EIB, enostranska sprememba pogodbe, ki je v nasprotju s splošnimi pravili o enakopravnosti strank v pogodbenem razmerju, in kršitev skrbnega ravnanja.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela zaupanja v pravo.
4. Četrty tožbeni razlog: zloraba pooblastil.

Tožba, vložena 10. marca 2022 – Sport1/EUIPO – SFR (SFR SPORT1)

(Zadeva T-141/22)

(2022/C 191/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sport1 GmbH (Ismaning, Nemčija) (zastopnika: J. Krekel in C. Otto, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Société française du radiotelephone – SFR (Pariz, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije SFR SPORT1 v rdeči, beli in črni barvi – zahteva za registracijo št. 16161 317

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. decembra 2021 v zadevi R 2329/2020-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 11. marca 2022 – OP/Parlament**(Zadeva T-143/22)**

(2022/C 191/46)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* OP (zastopnik: F. Moyse, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropski parlament**Predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nična sklepa z dne 7. junija 2021 in z dne 10. januarja 2022 ali jih razglasi za neveljavna in brez učinkov;
- zato tožeči stranki prizna pravico do družinske pokojnine iz člena 79, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije;
- zato [zaupno] ⁽¹⁾ prizna pravico do pokojnine po starših v smislu člena 2 Priloge VII h Kadrovskim predpisom. Ali pa po potrebi prizna [zaupno] pravico do družinske pokojnine iz člena 80, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije;
- v vsakem primeru Parlamentu naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na ugovor nezakonnosti členov 18 in 20 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) zaradi kršitve načela enakega obravnavanja in diskriminacije na podlagi starosti.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri uporabi členov 18 in 20 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji zaradi neupoštevanja posebnega položaja tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na ugovor nezakonnosti člena 2 Priloge VII h Kadrovskim predpisom zaradi diskriminacije na podlagi invalidnosti.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri uporabi člena 2 Priloge VII h Kadrovskim predpisom.
6. Šesti tožbeni razlog, naveden podredno, se nanaša na kršitev skrbnega ravnanja uprave.

⁽¹⁾ Prikriti zaupni podatki.

